DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VI. VRYDAG den 25sten DECEMBER, 1818. N. 52.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven door William Lee. Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is:

DAT, wanneer de ingevoerde goederen, waren en Koopmanschappen, die, ingevolge dezes Raads besluit van den 25sten September ll. bÿ consumtie, gebruik of dienst daarvan in deze kolonie, aan de heffing ten behoeve van het fonds tot vernietiging der bewÿzen van afgekeurde Johannissen onderhevig zÿn, binnen den tÿd van drie maanden na derzelver invoer, niet wederom zullen zÿn uitgevoerd, dezelven zullen aangemerkt worden als voor de consumtie, het gebruik of den dienst in deze kolonie bestemd te zÿn; en dat dienvolgens geene restitutie van de betaalde heffing zal worden gedaan bÿ den uitvoer van dusdanige goederen na den voormelden bepaalden tÿd, maar wel integendeel de heffing op dezelven zal moeten ingevorderd en betaald, even als of over die goederen, waren en koopmanschappen tot consumtie, gebruik of dienst in deze kolonie reeds gedisponeerd was.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den December 1818, het zesde jaar zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(was get.) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelven.

(was get.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 21sten daaropvolgende.

(was get) W. PRINCE, Sec.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is:

DAT, alle de genen die in het bezit zÿn van bewÿzen der afgekeurde Johannissen, die bewÿzen zullen hebben te vertoonen ten kantore van den Heer Raad Contrarolleur Generaal der Financien, om door de Commissarissen uit dezen Raad, die belast geweest zÿn met het uitgeven dier bewÿzen, te worden nagezien en gevereficeerd, waartoe Commissarissen voornoemd zullen vaceren van den 2den January 1819, tot den 15den van dezelfde maand, na welken tÿd gene ongevereficeerde bewÿzen van afgekeurde Johannissen, zullen gangbaar zÿn, als wordende alle dezelven bÿ deze voor ongangbaar en van geene waarde verklaard, zonder dat de houders daarvan eenig regt van reclame hoe ook genaamd, zal kunnen of mogen pretenderen; zullende de vereficatie bestaan in het drukken van des konings wapen op de verkeerde zÿde der goedgekeurde bewÿzen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den Dec. 1818, het zesde jaar Zÿner Majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(was get.) A. KIKKERT

Ter ordonnantie van dezelven.

(was get.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad op Pietermaÿ, Scharlo en aan de Overzÿde dezer Haven den 21sten daaropvolgende.

(was get.) W. PRINCE, Sec

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhooride Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is:

TER kennis van de Ingezetenen dezes en der onderhoorige Eilanden te brengen, gelÿk bÿ deze ter hunner kennis gebragt wordt, dat het zÿner Majesteit den koning, bÿ besluit van den 20sten Mei 1818 No. 20, behaagd heeft, het Patent-regt, met het einde van dit jaar, te doen afschaffen, en dat, ten gevolge van dat koninglÿk besluit, het Patent-regt op dit en de onderhoorige Eilanden, met het einde dezes jaars, afgeschaft en ingetrokken wordt bÿ deze.

Dan, aangezien § 6 en 7 van de eerste afdeeling van het Reglement op de heffing van den Zegel-Impost op dit Eiland, sedert de invoering van het Patent-regt, buiten werking gebleven zÿn, doordien de bÿ die paragraphen vermelde permitten door Patenten zÿn vervangen geworden.

En overwegende, dat, ofschoon de voormelde § 6 en 7 van de eerste afdeeling des voormelden Reglements, bÿ de afschaffing van het Patent-regt van zelven in werking komen, het echter raadzaam is, zulks, tot voorkoming van allen twÿfel welke daaromtrent zouden kunnen ontstaan, aan de Ingezetenen bekend te maken.

Is, dienvolgens, voorts nog goedgevonden bÿ deze kennelÿk te maken, dat de hiervorengemelde § 6 en 7 van het meergemelde Reglement op de heffiing van den Zegel-Impost alhier, met primo January 1819, wederom in werking zullen gebragt en moeten geobserveerd worden.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den December 1818, het zesde jaar zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(was get.) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelven.

(was get.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 21sten daaropvolgende.

(was get.) W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 18den December 1818.

Publieke Inschrÿving.

INGEVOLGE authorisatie van zyne Excellentie, den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der *Militaire* Willems Orde, &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Financien, Ridder der *Militaire* Willems Orde, &c. &c. by inschryving aan de meesthiedenden verkopen ongeveer Agt Duizend Guldens Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie voornoemd, op en betaalbaar by het *Ministerie* voor het Publieke Onderwys de Nationale Nyverheid en de Kolonien in s'Hage alle op twee maanden na zigt, zynde voor *Mil*: Trac: en Soldyen over de maand Dec. 1818. "De betaling van voor: " Wissels zal moeten geschieden de eene helfte " in zilver-of-klein geld, en de andere op de ge" woone voet, ten einde aan ieder *Mil*: zyn Trac" tement te kunnen afbetaalen, en voor te ko" men alle onaangenaamheden die er zouden " kunnen ontstaan by de wisseling van Johan" nissen voor klein geld door de militairen zel" ven; uit hoofde dat sommige kwaadwillige " ingezetenen niettegenstaande de maatregelen " by het Gouvernement genomen, nogthans " volharden in het houden van het klein geld " buiten circulatie."

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Donderdag den 31sten December 1818, 'smiddags om 12 uuren aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Financien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve ter zelver plaatse gegeven worden op Zaturdag den 2den daaropvolgende.

De Raad Contrarolleur Generaal der Financien voornoemd.

NU..OER.

WAARSCHUWING.

DE Adjunct Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, ontvangen hebbende eene *Missive* van den Weledelen Gestrengen Heer D J. van de Linde, Lieutenant Colonel Commandant van het Bataillon Jagers No. 11 en van Z. *M*. Troepen te Curaçao, Ridder van het Legioen van Eer van zyne Aller Christelyke *Majesteit*, inhoudende kennis-geving van zekere garnisoens orde, waarby het loopen der Honden in het Fort Amsterdam en het Water Fort verbooden wordt, zullende alle Honden welke aldaar mogten gevonden worden zonder onderscheid wien dezelve mogen toebehooren worden doodgeslagen, brengt bovengenoemde uitgegevene ordre mits dezen ter kennisse van het publiek ten einde de Ingezetenen dezes Eilands daarvan behoorlyk geprevenieerd, zullen kunnen zorge dragen dat hunnen Honden niet binnen voorzeide Forten aangetroffen worden, en zy zich dus voor alle schade daaruit proflueerende zullen kunnen hoeden.

Actum Fiscalaat op Curaçao den 15den December 1818.

De Adjunct Fiscaal voornoemd.

H. R. HAYUNGA.

Fiscaals's Kantoor, 21sten December 1818.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Curaçao den 25sten December, 1818.
NAAR NEW ORLEANS,
zal binnen wienige dagen vertrekken, de fraaye en snel zeilende Amerikaansche brik,

GEORGE WASHINGTON,
KAPT. N. PRATT.

Hebbende voor passagiers goede accomodatie. Addres, by den kapitein aan boord.

Curaçao, Dec. 25, 1818.
FOR NEW ORLEANS,
The fine fast sailing American brig,

GEORGE WASHINGTON,
CAPT. N. PRATT.

Will sail in a few days. For passage only, having excellent accommodation, apply to the Captain on board.

Curaçao den 24sten December 1818.

INGEVOLGE publicatie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal en Raden van Politie over Curaçao en onderhoorige Eilanden, zal men ten Kantoore van my Raad Contrarolleur Generaal der Financiën vaceeren dagelyks, except Zaturdag en Zondag, des voormiddags van 10 tot 1 uuren, ten einde de in omloop zynde bewys van Johannissen te verificeren. NUBOER.

COMMISSARISSEN van het Fonds ter vernietiging der bewyzen van afgekeurde Johannissen, brengen ter kennisse van de belanghebbende dat van 2de January tot ultimo dierzelfden maand ten Kantoor van het Fonds binnen het Fort Amsterdam, zal worden gevaceerd tot 't ontfangen der belasting op de eigendommen, voor zes maanden, van 1ste October 1818 to ultimo Maart 1819.

Commissarissen verzoeken nog by deezen dat men by het aanvragen van restitutie van betaalde of verschuldigde belasting, op de consumtie acht gelieve te neemen zulks schriftelyk en volgens onderstaand model te doen, en voor het vertrek der vaartuigen waarmeede de bedoelde goederen worden verzonden intelevereo.

Curaçao den 23sten December 1818.
Commissarissen voornoemd
en uit derzelver naam,
FERGUSON,
Secretaris.

Verzoeke restitutie over
.... Vaten Meel ------ à 6rr Ps.
.... Kelders Genever ---- 3rr

Ps.

Welke voor rekening van my ondergetekende [of N N] zyn geladen in het .... schip ..... schipper .... naar .... en door my ingeklaard den ...... uit het ..... schip ...... schipper ......
Curaçao ......

Curaçao den 22sten Dec. 1818.

DE ondergetekende, geeft aan het publiek te kennen dat het woord van Wy Bisschop, in de Nieuwe Almanak abusivelyk is gesteld, dat den ondergetekende is, J. J. Perovano Eerste Pastoor van de Roomsche Catholyke Gemeente alhier

J. J. PEROVANO.

Te koop by den Uitgever dezer Courant,
DE CURACAOSCHE BLAD
ALMANAK,
Over het jaar 1819. Behelsende de op en ondergang der Zon, de gedaante veranderingen van de Maan, de Eklipsen, de Feest Dagen der Christenen, de Joodsche Jaartelling en derzelver Feest Dagen, de Voorname Civiele Ambtenaren, de Officieren van het Garnisoen, de Koninklyke Familie, de Vorsten van Europa, &c.
Prys Een Stuk van Achtten.

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD – DECEMBER.

18	golet June,	Wagenaar,	Maracaybo
19	—— Intrepid,	Lazaro,	Puerto Cabello
24	—— Admiraal van der Capellen,	Diedenhoven,	Maracaybo

UITGEKLAARD – DECEMBER.

19	golet Matchless,	Geddes,	Jamaica
21	—— Morgen Star.	Grand Cour,	St. Domin.
	—— Dorothea,	Wagenaar,	Maracaybo
22	—— Diligencia,	Naar,	ditto

[Dit nommer completeert den zesden jaargang van de uitgeving der Curaçaosche Courant. Zy die naauwkeurig werkelyk dezelve hebben ondersteund, hebben regt op onzen warmsten dank, welke hun gewyd wordt. Zy die nog schuldig zyn voor Inteekening, Advertentien, &c. worden nogmaals verzocht zonder uitstel te betalen.

Onze Intekenaars gelieven ons te verschoonen dat wy hen moeten herinneren, dat de voet waarop de Courant wordt uitgegeven bepald is op Tien Patientjes, 's jaars, betaalbaar zes maanden vooruit.

Terwyl wy de voortduring van den gunst des publieks verzoeken, verzekeren wy onze Lezers dat alle pogingen van onze zyde zullen aangewend worden, om de Courant te gelyk nuttig en belangryk te maken.]

Van Puerto Cabello hebben wy eenige berigten ontvangen opzigtelyk den toestand van zaken in Venezuela. Zy willen dat der Royalisten bevelhebber Calzada zich met 3000 man te Barinas bevond, en dat eene andere divisie van 3200 man, te Santa Fé opgerigt en georganiseerd, te Cucuto met hem in gemeenschap-houding stond. Morales was te Calabozo met 4000 man troepen, en de Indepedenten bevelhebber Paez, tegen over hem te San Fernando de Apure, met 3000 man paardevolk De Generaal Morillo bevond zich te Caracas, en was voornemens, gelyk wy reeds te voren vernomen hebben, zich naar het hoofd kwartier te Calabozo omtrent het einde dezer week te begeven Men zegt dat de Royalisten behalven de garnisoenen welke zy te Carupano, Cumana, Barcelona, La Guayra, Puerto Cabello, Valencia, en andere plaatsen van verdediging hebben te laten, in staat zullen zyn 12,000 weerbare mannen, waarvan twee derde kreolen zyn te velde te brengen. De Generaal Morillo heeft bevelen gegeven voor elk officier om behalven den degen, een lans te dragen; hy volgt zelve dit plan.

Men berekent de patriotsche magt welke te velde trekken kan op 8,000 man van alle wapenen, zy bestaan voornamelyk uit Europeanen. Daar beide legers, gelyk men bespeuren kan, niet verre van elkanderen zyn, kan de aanvang des veldslags spoedig verwacht worden, en wy mogen eerlang berigten van een bloedig gevecht verwachten.

De eerste poging der Royalisten zal zeker tegens San Fernando de Apure gerigt zyn; deze plaats is sterk door de patriotten bezet, en daar men het zelve als de sleutel van Angostura beschouwen mag, zal de stryd voor hetzelve hevig zyn.

Gene berigten betrekkelyk de verovering van de Spaansche korvet Nymph, die onlangs gezegd werd, door de patriotsche kapers Brutus en L'Irresistible genomen te zyn, zyn te La Guayra noch Puerto Cabello ontvangen.

Uitermate bloedig moest de slag welke eenigen tyd geleden plaats gehad heeft tusschen vyf flecheras en een brik onder Guerro, en een gelyk getal patriotsche flecheras onder bevel van Diez, geweest zyn. Twee der Patriotsche vaartuigen zyn genomen geworden, elk had 150 man aan boord, waarvan ieder terstond om het leven gebragt werdt. De bevelhebber der patriotsche flecheras heeft zyn vaartuig op strand gezet, alwaar hy en zyn volk zich geborgen hebben, doch allen werden na verloop van drie dagen gevangen, en zyn te Cumana om het leven gebragt.

Een korvet is te Puerto Cabello van de Havanna gearriveerd, met 120,000 dollars in spetien, het grootste gedeelte daarvan behoort aan Zyne Catholyke Majesteit, en het overige aan kooplieden te Puerto Cabello.

Wy geven het bovenstaande berigt, juist zoo als het ons verhaald is, doch onze lezers moeten den onzekeren aart aller berigten van de overkant onder de plaats hebbende omstandigheden, in het oog houden.

Berigten van St. Thomas maken gewag van eene aanmerkelyke daling in de prys der koffy in dat eiland, veroorzaakt door jongste berigten uit Europa, die een ongunstig verslag geven betrekkelyk den verkoop van dat artikel in de onderscheidene markten aldaar.

Extract uit een brief aan eenen vereernings waardigen koopman in Nieuw York, gedateerd, Valparaiso 14den July 1818.

De merkwaardige slag van Maypo, mag gezegd worden de onafhankelykheid van Chili, te hebben bezegeld. De expeditie onder Ossorio was de laatste en sterkste poging des onderkoningschap van Peru om dit land te her winnen. Deze expeditie wordt gezegd niet min dan 300 000 dollars gekost te hebben. De snelle wyze waarop de Chilianen uit vielen, by die ontroerende gelegenheid, waarin derzelver ontluikende vryheid van het lot eenes dags scheen aftehangen, de decisive uitslag van de actie, welke in eene volslagene nederlaag en vernieling van de Sparjaarden en derzelver wapenen eindigde. Dit geloof ik, is het beste getuigenis der patriottische gevoelens, die nu iedere volks classe van dezen staat bezielen. De Ontario bragt het nieuws van dezen slag te Lima, waar zulks demeeste verbazing en wanhoop veroorzaakte. Er wordt nu eene expeditie tegen Lima uitgerust. Men geloof, zulks eene gemakkelyke verovering voor de patriotten zal wezen, daar de eerst gemelden groot gebrek aan brood hebben, het geen hun daarom uit Chili is toegevoerd. De patriotsche kapers onderscheppen daarby alleen toevoer uit de Oost Indiën.

De Ontario zeilde tweemaal van hier naar de Columbia rivier, doch kwam voor de eerste maal terug om eene uitwisseling der gevangenen tusschen de Spanjaards en de patriotten te maken. Kapt Biddle heeft by voortduring zich zeer gemeenzaam met de Chilianen gemaakt, en hopen onzer landslieden, die zich onder hem bevonden, zagen op ons als op hunne mentors, ten einde hun nieuw Gouvernement te vormen, het welk zoo als het thans bestaat een weinig beter dan een militair bestuur is.

Het Britsche O. I. compagnie schip Windham, kwam hier in een gelukkig tydstip voor de eigenaars aan, juist toen het land scheen af te brengen van den uitslag des veldslags van Talen en Maypo, en een vyandelyk eskader de haven blokkeerende gereed was binnen te zeilen. Het schip werd dadelyk aan de patriotten voor de verbazende som van $180,000 verkocht welke som voornamelyk door de kooplieden werd betaald. Het zelve werd dadelyk tot een Gouvernements fregat uit gerust. Het is nu uitgerust voor de expeditie tegen Lima, en wordt gecommandeerd door den Heer John Higginson van Boston De Cumberland is tevens een oude Oost Indie vaarder in den vorm van een Linieschip, en is hier gekomen om verkocht te worden, doch het is twyfelachtig wanneer het Gouvernement op eenigen voet dezelve zal kopen. De Ariël is eene schoone brik van Baltimore voor 16 stukken geboord, en werd korteling door een kaper genoodschap voor $20,000 na eene onderhandeling van 5 maanden gekocht.

De Britsche brik Lancaster, kapt. Wich, is tevens als een kaper uitgerust, en zeilde weinige dagen geleden op een kruistogt.

Het patriotsche eskader in de stille Zuid zee, zal bestaan uit het fregat Lautoro 50 stuk; Cuquimbo corvette (bevorens de Avon van Boston, van 20 stuk; de brik Eagle van 14 stuk; en een andere schoone brik van 18 stuk; behalve de Horatio en Curiose die uit de V. S. verwacht worden. Aan kapt. Wooster is een belangryk bevel by de expeditie aangeboden.

UIT BRADBURYS REIZEN IN AMERIKA.

Ontvluchting van Colter van de zwart voetige Indianen.

Deze man kwam te St. Louis in Mei 1810 in een kleine kano, van de bovenkant der Missouri, een afstand van 300 mylen, die hy in 30 dagen doorreisde. Ik zag hem by zyne aankomst en ontving van hem een berigt zyner lotgevallen na dat hy zich van de party van Lewis en Clark had afgescheiden; Een van deze, om des zonderlingheids wille, zal ik verhalen. By de aankomst van de party aan de boven kant der Missouri, merkte Colter de waarschynelykheid van een overvloed bevers aldaar op; daar zynde kreeg hy verlof om er te blyven en voor eenigen tyd te jagen, het welk hy deed in gezelschap van een man Dixon genaamd, die het uitgestrekte land van St. Louis naar de bovenkant der Missouri alleen had doorgereisd, spoedig daarna scheidde hy zich van Dixon en geraakte in gezelschap met een jager genaamd Potts; en behoedzaam tegen de vyandelykheid der zwart voetige Indianen, van welken een door Lewis gedood was, zetteden zy hunne vallen in den nacht, en namen die vroeg in den morgen op, gedurende den dag bleven zy verholen. Zy onderzochten hunne vallen eens op een morgen vroeg in eene kreek, omstreeks zes mylen van dien arm der Missourie Jeffersons Fork, genoemd; en gingen in eene kano de rivier op, toen zy plotzeling een groot gerucht vernamen, het stappen van groote dieren gelykende; doch zy konden de daadzaak niet onderzoeken, daar de hooge perpendiculaire oevers aan iederen kant hun het gezicht belette. Colter zeide dadelyk dat zulks door Indianen gedaan werd, en raadde om aanstonds te rug te keeren, doch hy werd door Potts van lafhartigheid beschuldigd die vol hield dat het gedruis door buffels werd veroorzaakt. En zy gingen voorwaards. Weinige minuten daarna werden hunne twyfelingen opgelost door eene party Indianen, die zich aan beide zyden van de kreek vertoonden, ten

getalen van vyf of zes honderd, die hun een teeken gaven om aan wal te komen.

Daar eene vlucht nu onmogelyk was, wendde Colter de punt van de canoe naar de wal, op het oogenblik dat dezelve landde, greep een Indiaan de Carabyn aan Potts behorende aan; doch Colter die een byzonder sterk man is hernam het, en gaf het aan Potts weder, die in de kano bleef en na het ontvangen te hebben, in de rivier van wal afstootte. Naauwelyks had hy het strand verlaten, of er werd een pyl op hun geschoten, en hy schreeuwde. Colter ik ben gewond—Colter bragt hem de dwaasheid van te ontsnappen onder het oog, en noopte hem aan wal te komen. Inplaats van daaraan te voldoen legdde hy zyn Carabyn op een Indiaan aan, en schoot hem dood ter neder. Dit gedrag in den toestand waarin hy was, mag eene dwaze daad schynen doch dezelve was ongetwyfeld het uitwerksel van plotzelinge doch gezonde redeneering, want levendig gevangen genomen, had hy te verwachten, naar de manieren der Indianen ter dood toe gepynigd te worden. Dadelyk werd hy met zulk een aantal pylen doorboord, dat, om de taal van Colter te bezigen, er een roskam van hem gemaakt wierdt. Zy grepen nu Colter aan kleedden hem uit, en begonnen te overleggen op welke wyze zy hem ter dood zouden brengen. Zy wilden in het eerst hem als een *wit* stellen om op te schieten, doch het Opperhoofd kwam er tusschen beiden, en hem by den arm grypende vroeg hy hem, of hy hard kon lopen. Colter die eenigen tyd onder de Keekatsa of Crew Indianen geweest was, had zich de zwarte voet taal byzonder eigen gemaakt, en was zeer wel met de Indiaansche gewoonten bekend; hy wist dat hy voor zyn leven moest lopen met de verschrikkelyke ongelykheid van vyf a zes honderd tegen hem; en deze gewapende Indianen antwoorden daarop spottender wyze, dat hy een zeer slegte loper was, ofschoon hy door de jagers als zeer vlug was beschouwd. Het opperhoofd beval nu de party halt te houden en leidde Colter uit op de weide drie of vier honderd yards ver en liet hem los ten einde hem zelfs als hy konde te redden. Op dat oogenblik stormde de verschrikkelyk oorlogs hoop den armen Colter na, die gedrongen door den hoop van zyn leven te bewaren met eene snelheid liep waarover hy zelf was verwonderd, hy liep naar Jefferson Fork eene vlakte van zes mylen in de breedte over te komen die overal met doornens was verviwd, en waarop hy telkens met zyne naakte voeten moest treden. Hy liep byna de helft van de vlakte voor hy dorst om te zien wanneer hy ontdekte dat de indianen zeer verspreid waren, en hy een goed deel van den grooten hoop te lopen had doch eene indiaan die eenen speer droeg was alleen vooruit, en niet meer dan hondert yards van hem af.

Een zachte glans van hoop gloorde nu in het hart van Colter hy kreeg vertrouwen uit het geloof, dat eene ontvluchting mogelyk was, doch dit vertrouwen was bykans noodlottig voor hem geworden, daar hy zich zelven in zulk eenen graad vermoeide, dat het bloed uit zyne neusgaten stroomde, en het voorste gedeelte van zyn ligchaam byna bedekte. Hy kwam byna tot op een myl afstands van de rivier, wanneer hy duidelyk het geluid van naderende voetstappen achter hem hoorde, en ieder oogenblik verwachtte den speer van zynen vervolger te voelen. Weder draayde hy zyn hoofd om en zag den wilden geen 20 yarden van hem af. Besloten om zoo mogelyk den te verwachtenen wond aftewееren, stond hy plotzeling stil, draaide in de rondte en spreidde zyne armen uit. De Indiaan verbaasd over de snelheid der beweging en welligt wegens het bloedig voorkomen van Colter poogd tevens stiltestaan doch uit geput van lopen, valt hy terwyl hy zyn speer wilde vellen, die in den grond stootte en in zyn hand brak. Colter nam dadelyk het puntachtige gedeelte op, stak het in den grond en vervolgde toen zyne vlucht. De voorsten der Indianen, op de plaats komende bleven staan tot dat er andere kwamen, om zich by hen te vervoegen, als wanneer zy een verschrikkelyk geschreeuw maakten. Ieder oogenblik van dat tydstip werd door Colter gebezigd, die ofschoon bezwymend en uit geput echter het geluk had, om de bosch en toenboomen, aan de oeyers van de Fork te bereiken door welken hy doorliep, en zich in de rivier plofte. Gelukkig voor hem was er een weinig beneden in de rivier een eilandje, tegen welks opperste punt een vlot van dryvend timmer hout was geraakt, hy duikt onder het vlot, en na verscheidene pogingen stak hy zyn hoofd boven water, tusschen de boomtronken, die tot op verscheidene voeten, met klein hout bedekt waren. Naauwelyks had hy zich zelven dus beveiligd, of de Indianen kwamen by de rivier, onderzoekende en schreeuwende, zoo als Colter zulks uitdrukt, als zoovele duivels. Zy waren gedurig op het vlot gedurende den dag, en werden van Colter door de reeten van het vlot gezien. Colter wenschtte zich zelven geluk met zyne ontsnapping, wanneer het denkbeeld hem inviel, dat zy welligt het vlot in brand mogten steken. In vreesselyke onzekerheid bleef hy tot des nachts, wanneer hy niets meer van de Indianen horende, hy onder het vlot duikte en stilletjes over de rivier eenen verren afstand lang zwom, aan welk oord hy landde, en elken nacht voortreisde. Schoon gelukkig van der Indianen en ontkomen te zyn, was zyn toestand nogthans verschrikkelyk; hy was geheel nakend onder een brandende zon, zyne voet zolen werden door de doornen der Indiaansche vyg, geheel doorboord. Hy had honger, doch zag geen middel om wild te dooden, ofschoon hy eene menigte van rondom zich zag, echter hy beschouwde overvloed om hem en was eindelyk zeven dagen reis van Fort Lissa, aan de Blyhorn arm van de rivier Roche Juana. Zulke zyn omstandigheden, waaronder byna ieder behalve een Amerikaansche jager moest wanhopend gemaakt zyn. Hy kwam aan het Fort in zeven dagen, hebbende op den weg meest zich onder houden van een wortel zeer door de Indianen geacht, en om bekend by de natuurkenners onder den naam van.—*Psolaria esculenta.*

N. B. eene kleine vleeschtige knol, met levendige wortels geelachtig en een weinig aromatisch het is de *Controger va nova*, van Nieuw Biscuije, Mexico en Vera Cruz. In poeder gestoten word deze wortel tegen bezmettelyke ziekten en kwaade koortzen met vrocht gebezigd.

[This number completes the sixth year of the publication of the Curaçao Gazette. Those whose punctuality has really supported it are entitled to our warmest thanks, which are tendered. Those indebted for Subscriptions, Advertisements, &c. are again requested to make payment without delay.

We beg leave to remind our Subscribers that the terms on which this Gazette is issued is Ten Dollars per annum, payable Six Months in advance.

While we solicit a continuance of public patronage, we assure our Readers that every exertion will be made on our part to render the Gazette both useful and interesting.]

From Puerto Cabello we have received some accounts of the posture of affairs in Venezuela. It appears that the Royalist commander Calzada was at Barinas with 3000 men, and that part of another division, which had been raised and organized in St. Fé, said to consist of 3200 men, was at Cucuta in communication with him. Morales was in Calabozo, with about 4000 troops, and the Independent commander Paez, in his front at San Fernando de Apure, with 3000 cavalry. General Morillo was in Caracas, and purposed, as was understood, to set out for the head-quarters at Calabozo towards the end of this week. It is calculated that besides the garrisons which the Royalists will have to leave in Carupano, Cumana, Barcelona, La Guayra, Puerto Cabello, Valencia and other points of defence, that they will be able to bring into the field 12000 fighting men, two-thirds of whom are creoles. General Morillo had given orders that each officer should, besides his sword, carry a lance, a plan which he himself had personally adopted.

The Patriot forces which can be brought into action, are calculated at 8000 men of all arms, principally Europeans. As it will be seen that the armies of both parties are not far distant from each other, the campaign may be expected to commence speedily, and we may also expect to receive in a short time accounts of a sanguinary engagement.

The first effort of the Royalists will, most probably be directed against San Fernando de Apure: it has been strongly fortified by the Independents, and as it may be considered the key to Angustura, it will no doubt be obstinately contended for.

No accounts had reached La Guayra or Puerto Cabello of the capture of the Spanish sloop of war Nymph, which was lately reported to have been taken by the Patriot vessels Brutus and L'Irrisistible.

The action which took place some time ago between five flecheras and a brig, under Guerrero, and an equal number of flecheras belonging to the Patriots, commanded by Diaz, must have been sanguinary in the extreme. Two of the Patriot vessels were taken, each having 150 men on board, every soul of whom were immediately put to death. The commander of the Patriot flecheras ran his vessel on shore, where he and his crew escaped, but they were all taken after a lapse of three days, and executed in Cumana.

A sloop of war had arrived at Puerto Cabello from the Havana, with $120.000 in specie on board, the greater part belonging to His Catholic Majesty, and the remainder to merchants in Puerto Cabello.

We give the above detail just as it has been related to us, but our Readers must be aware of the uncertain nature of all reports from the opposite coast under existing circumstances.

Accounts received from St. Thomas, make mention of a considerable depreciation in the price of Coffee in that island, owing to late advices from Europe giving unfavorable intelligence with respect to the sale of that article in the different markets there.

Extracts from a letter to a respectable merchant in New York, dated Valparaiso, July 14, 1818.

The memorable battle of *Maypo*, may be said to have sealed the independence of Chili. The expedition under Ossorio was the last and utmost struggle of the vice royalty of Peru to regain this country, and is said to have cost them not less than three millions of dollars. The prompt manner in which the Chilians turned out on this alarming occasion, when their infant liberty seemed suspended on the fate of a day, the decisive issue of the action, which ended in the complete overthrow and destruction of the Spanish arms, I conceive to be the best testimony of the patriotic feeling that now pervades every class of people in this state. The Ontario carried the news of this battle to Lima, which created there the utmost astonishment and despair. An expedition is now fitting out against Talcuhana and Lima. It is believed they will be an easy conquest to the patriots, as they are becoming greatly distressed for bread, which heretofore has been supplied from Chili; and the patriot privateers cut off all supplies from the East Indies.

The Ontario sailed twice from here for Columbia river, but returned the first time for the purpose of mediating for an exchange of prisoners between the Spaniards and patriots. Capt. Biddle has continued to make himself exceedingly popular with the Chilians, and our distinguished countrymen who are among them, are looked up to as their mentors in forming their new government, which, as yet, is little better than a military one.

The British E. I. Company's ship Windham, arrived here at a most fortunate crisis for the owners of her, when the fate of the country appeared suspended upon the issue of the battle of Talca and *Maypo*, and an enemy's squadron blockading and ready to enter the port; she was immediately sold to the Patriots for the enormous sum of 120,000, dollars which was principally paid by the merchants. She was immediately fitted out as a Chilian Gov. frigate. She is now fitting for the expedition against Lima, and is commanded by *Mr* John Higginson of Boston. The Cumberland is also an old Indiaman in the form of a line of battle ship, and is come here to be sold, but it is doubtful whether the government will purchase her at any rate. The Ariel is a beautiful brig from Baltimore, pierced for 16 guns, and was recently sold to a privateering company for 20,000, dollars after a treaty of 5 months.

The British brig Lancaster-Witch, is also fitted out as a privateer, and sailed a few days since on a cruise.

The Patriot squadron in the Pacific, will consist of the frigate Lautaro, 50 guns; Coquin bo, corvette (formerly the Avon, of Boston) of 20 guns; brig Eagle, of 14 guns; and another beautiful brig of 18 guns; besides the *Horatio* and Curioso, expected from the U.S. Capt. Wooster is offered an important command in the expedition.

FROM BRADBURY'S TRAVELS IN AMERICA.

Colter's escape from the Black feet Indians.—This man came to St. Louis in *May*, 1810, in a small canoe, from the head waters of the *Missouri*, a distance of 300 miles, which he traversed in 30 days. I saw him on his arrival, and received from him an account of his adventures after he had separated from Lewis and Clark's party; one of these, from its singularity, I shall relate. On the arrival of the party at the head waters of the *Missouri*, Colter, observing the appearance of abundance of beaver being there got permission to remain and hunt for some time, which he did in company with a man of the name of Dixon, who had traversed the vast tract of country from St. Louis to the head waters of the *Missouri*, alone. Soon after he separated from Dixon, and trapped in company with a hunter named Potts; and aware of the hostility of the black feet Indians, one of whom had been killed by Lewis, they set their traps at night, and took them up early in the morning, remaining concealed during the day. They were examining their traps early one morning, in a creek, about six miles from that branch of the Missouri called Jefferson's Fork; and were ascending in a canoe, when they suddenly heard a great noise, resembling the trampling of animals; but they could not ascertain the fact, as the high perpendicular banks on each side of the river impeded their view. Colter immediately pronounced it to be occasioned by Indians, and advised an instant retreat, but was accused of cowardice by Potts, who insisted that the noise was caused by buffaloes, and they proceeded on. In a few minutes afterwards their doubts were removed by a party of Indians making their appearance on both sides of the creek, to the amount of five or six hundred, who beckoned them to come ashore.

As retreat was now impossible, Colter turned the head of the canoe to the shore, and at the moment of its touching, an Indian seized the rifle belonging to Potts; but Colter, who is a remarkably strong man, immediately retook and handed it to Potts, who remained in the canoe, and on receiving it, pushed off into the river. He had scarcely quitted the shore when an arrow was shot at him, and he cried out 'Colter I am wounded.' Colter remonstrated with him on the folly of attempting to escape, and urged him to come ashore. Instead of complying, he instantly levelled his rifle at an Indian, and shot him dead on the spot. This conduct, situated as he was, may appear to have been an act of madness, but it was doubtless the effect of sudden, but sound reasoning; for if taken alive, he must have expected to be tortured to death according to their custom. He was instantly pierced with arrows, so numerous, that to use the language of Colter, he was made a riddle of They now seized Colter, stripped him entirely naked, and began to consult on the manner he should be put to death. They were first inclined to set him up as a mark to shoot at, but the chief interfered, and seizing him by the shoulder, asked him if he could run fast? Colter who had been some time amongst the Kee-kat-sa, or Crew Indians, had, in a considerable degree, acquired the Blackfoot language, and was also well acquainted with Indian customs; he knew that he had to run for his life, with the dreadful odds of five or six hundred against him, and those armed Indians; therefore, cunningly replied he was a very bad runner, although he was considered by the hunters as remarkably swift. The chief now commanded the party to remain stationary, and led Colter out on the prairie three or four hundred yards, and released him to save himself if he could. At that instant the horrid war hoop sounded in the ears of poor Colter, who urged with the hope of preserving live, ran with a speed at which he was himself surprised. He proceeded towards the Jefferson Fork, having to traverse a plain six miles in breadth, abounding with the prickly pear, on which he was treading every instant with his naked feet. He ran nearly half way across the plain before he ventured to look over his shoulder, when he perceived that the Indians were very much scattered, and that he had run to a considerable distance from the main body; but one Indian, who carried a spear, was much before all the rest, and not more than a hundred yards from him.

A faint gleam of hope now cheered the heart of Colter; he derived confidence from the belief that escape was within the bounds of possibility, but the confidence was nearly fatal to him, for he exerted himself to such a degree, that the blood gushed from his nostrils and soon almost covered the fore part of his body. He now arrived within a mile of the river, when he distincly heard the appalling sound of footsteps behind him, and every instant expected to feel the spear of the pursuer. Again he turned his head and saw the savage not 20 yards from him Determined, if possible, to avoid the expected blow, he suddenly stopped, turned round, and spread out his arms. The Indian, surprised by the suddenness of the action, and perhaps at the bloody appearance of Colter, also attempted to stop, but exhausted with running, he fell whilst endeavoring to throw his spear, which struck in the ground and broke in his hand. Colter instantly snatched up the pointed part and pinned him to the earth, and then continued his flight. The foremost of the Indians, on arriving at the place, stopped till others came to join them, when they set up a hideous yell. Every moment of this time was improved by Colter, who, although fainting and exhausted, succeeded in gaining the skirting of the cotton wood trees, on the borders of the Fork, through which he ran, and plunged into the river. Fortunately for him, a little below this place there was an island, against the upper point of which a raft of drift timber had lodged; he dived under the raft, and after several efforts, got his head above water amongst the trunks of trees, covered over with smaller wood to the depth of several feet. Scarcely had he secured himself, when the Indians arrived on the river, screeching and yelling, as Colter expressed it, "like so many devils." They were frequently on the raft during the day, and were seen thro' the chinks by Colter, who was congratulating himself on his escape, when the idea arose that they might set the raft on fire. In horrible suspense, he remained until night, when hearing no more of the Indians, he dived under the raft, and swam silently down the river to a considerable distance, when he landed and travelled all night. Although happy in his having escaped from the Indians, his situation was still dreadful; he was completely naked under a burning sun; the soles of his feet were entirely filled with the thorns of the prickly pear; he was hungry, and had no means of killing game, although he saw abundance around him, and was at least seven days' journey from Lisa's Fort, on the Bighorn branch of the Roche Jaune river. These are circumstances under which almost any man but an American hunter would have despaired. He arrived at the fort in seven days, having subsisted on a root much esteemed by the Indians of the Missouri, now known by naturalist as *Psoralea esculenta.*

WY ALBERT KIKKERT, commandeur van de Militaire Willems Orde, Officier van het Legioen van Eer van Zyne Aller Christelyke Majesteit, Vice Admiraal in dienst van Zyne Majesteit den koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zeemagt aldaar &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien, ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

In overweging nemende: dat alle aangewende pogingen om, op de gewoone wyze van recrutering, de Ekwipagien van zyner Majesteits schepen op dit station te completeren, tot heden vruchteloos geweest zyn, en dat, niettegenstaande de uitnoodigingen van wege het Gouvernement aan de Zeeli den in deze kolonie gedaan, om zich voor niet langer dan eenen kruistogt te engageren, geen een onder hen zich daartoe genegen betoond heeft.

Mitsgaders nog overwegende dat het belang en het welzyn dezer kolonien het dringend vorderen dat de Ekwipagien van zyner Majesteits schepen, die in dit gewest uitgezonden zyn, ter bescherming van den handel en de scheepvaart op dezelven, gecompleteerd worden, ten einde van die schepen, dewelken zoo dikwyls moeten zee kiezen, tot het verleenen van convoyen en om het grond gebied dezer kolonien veilig te houden, het noodig gebruik te kunnen maken.

Als mede ook overwegende dat de handeldryvende ingezetenen en eigenaars van schepen en vaartuigen byzonder belang hebben dat Zyner Majesteits schepen op dit station zich steeds in dien staat bevinden dat dezelven, op de eerste order, deze haven kunnen verlaten.

En vermits wy ons, uithoofde der onwilligheid van de ingezetenen dezes eilands, om zich in zyner Majesteits dienst te engageren, in de noodzakelykheid bevinden van dat middel te adopteren hetwelk voormaals, in gevallen van diergelyken aard, werkstellig gemaakt werd.

Zoo is het noodig geoordeeld te gelasten gelyk hierby gelast wordt.

1.—Dat alle eigenaars van schepen en vaartuigen die in deze kolonien thuis behooren gehouden en verpligt zullen zyn, voor elk drietal matrosen dat zy in hunnen dienst engageren, en dat by iedere te doene reis ter Fiscalaat gemonsterd wordt, een man ter dispositie van het Gouvernement te stellen om in zyner Majesteits dienst, op een der oorlogschepen in deze haven, ingeschreven en geplaatst te worden, gedurende den tyd dat die schepen in de kolonien zullen verblyven.

2.—Dat alle schippers van vreemde vaartuigen mede zullen gehouden en verpligt zyn voor elk tweetal matrosen, zynde onderdanen van zyne Majesteit den koning der Nederlanden, dat zy engageren, en dat by iedere te doene reis ter Fiscalaat gemonsterd wordt, een man ter dispositie van het Gouvernement te stellen, ten einde zoo als hiervoren in de eerste afdeeling vermeld staat.

Zullende deze bepalingen geobserveerd worden, zoo ter completering der Ekwipagien van zyner Majesteits schepen die zich nu in deze haven bevinden, als van die der andere schepen welke in het vervolg alhier zullen gestationeerd worden, en de zulks zoo dikwyls als op de gewone wyze van aanwerving het ontbrekend getal manschappen niet zal kunnen aangevuld worden.

Wordende voorts nog gelast dat die manschappen, die ten gevolge der voorgaande bepalingen, ter dispositie van het Gouvernement gesteld worden, zullen moeten gebragt worden ter Fiscalaat om van daar aan boord van een van zyne Majestets schepen te worden geplaatst; en dat geene monsterrollen by het Officie Fiscaal zullen worden verleend zoo lang de eigenaars van vaartuigen aan de hun hierby opgelegde verpligting niet zullen voldaan hebben.

Gedaan op Curaçao den 5den December 1818, het Zesde jaar van zyner Majesteit's regering.

(was get.) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van zyne Excellentie.

(was get.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(was get.) W. PRINCE, Sec.
